Bernardus Claravallensis: Sermones super Cantica canticorum. Add: Gilbertus de Hoilandia: Sermones super Cantica canticorum

Strassburg: Martin Flach (printer of Strassburg), 1497 Seite 104

dex tortori. Bonus aduersariꝰ: cui si con
sentiens ero. nō erit vnde aut iudex me ca
lumniet᷑: aut tortor. Ego ꝓfecto si q̄s ve
struꝫ aliq̄n ꝑ huiusmodi ꝯtristaui nō me
penitet. Contristati enī sunt ad salutē. Et
quidē nescio id me fecisse vnq̄ꝫ absq̄ꝫ mea
quoq̄ꝫ magna tristicia: ꝭm illud. Mulier
cū parit tristiciā habet. Sed absit vt iaꝫ
meminerim p̄ssure: tenēꝰ fructum dolorꝫ
mei. dū ꝑinde videā christū formatū ī so
bole. Nescio aūt quomō etiā tenerīꝰ mihi
astricti sunt qui post increpatoria ⁊ per ī
crepatoria tandē ꝯualuerūt de infirmita
te q̄ꝫ qui fortes ab initio ꝑmanserunt: nō
R īdigētes istiusmodi medicam̄to. Ergo ī
hunc sensum poterit eccl'ia seu aīa diligēs
deū: dicere. ꝙ decolorauit eaꝫ sol. mittēdo
scꝫ ⁊ armando de filijs matris eiꝰ. qui eaꝫ
salubriter expugnarēt. ⁊ captiuā ducerēt
ad fidē amorēq̄ꝫ ipsiꝰ. multis vtiq̄ꝫ ꝯfixā
sagittis illis de q̄bꝰ scriptuꝫ est. Sagitte
potentis acute. Et itē. Sagitte tue infixe
sunt mihi. Ideoq̄ꝫ sequit᷑. et ait. q̄m̄ non
est sanitas in carne mea. vt ꝭm aīam sani
or ꝑinde fortiorq̄ꝫ factus dicat. Spūs q̄
dem promptꝰ est: caro aūt infirma. Et cū
apostolo. Quādo enī infirmor. tūc potēs
sum ⁊ fortis. Vides q꜠ carnis infirmitas
robur spiritui augeat. ⁊ subministret vi
res. Ita ecōtrario noueris carnis fortitu
dinē debilitatē spūs opari. Et quid miꝝ
si hoste debilitato: tu fortior efficeris? Nisi
forte illā tibi in sanissime ducas amicam
que nō cessat ꝯcupiscere aduersus spūm.
Vide ḡ si nō prudēter sagittari ⁊ īpugna
ri salubriter postulat sanctꝰ: cū dicit ī ora
tione: Confige timore tuo carnes meas.
S Optima timor iste sagitta. q̄ ꝯfigit ⁊ īter
ficit carnis desideria vt spiritꝰ saluus sit.
Sed ⁊ q̄ castigat corpus suū ⁊ in ꝭuitutē
redigit. nōne is tibi videtur etiā manum
ꝯtra se pugnātis ipe iuuare? Est ⁊ sagitta
sermo dei viuꝰ ⁊ efficax ⁊ penetrabilior oī
gladio ancipiti. De quo saluator. Nō ve
ni (inquit) pacē mittere sꝫ gladiū. Est etiā
sagitta electa amor xp̄i. q̄ Marie animaꝫ
nō modo ꝯfixit. sꝫ etiā ꝑtrāsiuit. vt nullā
ī pectore virginali particulā vacuā amo
re relinqueret. sꝫ toto corde. tota aīa. tota
virtute diligeret. ⁊ etiā esset gratia plena.
Aut certe ꝑtrāsiuit eam ⁊ veniret vsq̄ꝫ ad
nos. ⁊ de plenitudine illa oēs accipere

mus. ⁊ fieret mater charitatis. cuiꝰ pr̄ est
charitas deꝰ. parturiēs ⁊ in sole ponēs ta
bernaculū eius. vt scriptura impleretur:
que dicit. Dedi te in lucē gentiū. vt sis sa
lus mea vsq̄ꝫ ad extremū terre. Hoc eniꝫ
impletū est ꝑ Mariā. q̄ in carne visibileꝫ
edidit. quē inuisibilē nec de carne nec cuꝫ
carne suscepit. Et illa quidē ī tota se. gran
de ⁊ suaue amoris vulnꝰ accepit. ego ꝟo
me felicē putauerim si summa saltē quasi
cuspide huiꝰ gladij pungi interdū me sen
sero. vt vl' modico accepto amoris vulne
re. dicat etiā anima mea. Vulnerata cha
ritate ego sum. Quis mihi tribuet in hūc
modū. non modo vulnerari sꝫ expugnari
oīno vsq̄ꝫ ad exterminationē coloris et
caloris illiꝰ qui militat aduersus animaꝫ
Si exprobrauerint filij huiꝰ seculi illi aīe T
que hmōi est. dicētes. pallidā ⁊ sine colo
re esse. nōne tibi ꝯgrue posse rn̄dere vide
bitur. Nolite me ꝯsiderare ꝙ fusca sim. q꜠
decolorauit me sol? Et si se ad hoc memi
nerit ꝑuenisse adhortatiōibꝰ seu increpa
tionibꝰ aliquoꝝ seruoꝝ dei emulantiū eaꝫ
dei emulatiōe. nōne cōsequenter veraciter
q̄ꝫ inferre poterit. q꜠ filij matris mee pu
gnauerūt ꝯtra me? Erit ergo sensus (iuxta
quod dictū est) vt ecclesia seu studiosa que
uis anima id loquat᷑. nō quasi gemēs aut
ꝯquerens. sꝫ quasi gaudēs ⁊ gratias agēs
insuper ⁊ gloriās ꝙ ꝑ nomīe ⁊ amore xp̄i
digna sit fusca seu decolor esse ⁊ dici. atq̄ꝫ
hoc ipsum ascribat nō sue industrie. sꝫ grē
⁊ misericordie ꝑueniētis se ⁊ mittētꝫ ad se
Nam quomō crederet sine p̄dicāte? Quō
aūt p̄dicarēt nisi mitterent᷑? Filios mr̄is
sue contra se pugnasse memorat nō vt ira
ta. sed vt nō ingrata. Vnde ⁊ sequit᷑. Po
suerunt me custodē in vineis. Hō verbuꝫ
vtiq̄ꝫ si spūaliter examinetur. puto nil ī se
querimonie aut rancoris habere videbit᷑
sed magis fauorabile aliq̄d redolere. Ve
rum ad id cōtingendū prius sanū q̄ꝫ ma
num apponere audeamꝰ (locus enim san
ctus est) ⁊ cōciliādus est nobis solitis p̄
cibus ⁊ consultandꝰ ille spiritus. qui scru
tatur alta dei. aut certe vnigenitus qui est
in sinu patris sponsus ecclesie Ihs chri
stus dominꝰ noster. q̄ est super oīa deꝰ
benedictus in secula Amen.

Sermo. xxx

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-317/0104
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt